

Po
Prebraga Julija!

Ker bledeta sedaj zapeta
dva praznika skupaj in boš znabiti imela
malo časa, zato Ti danes pišem, čeravno
nimam posebnih novic. Uprašaj me kako
sem praznovala sv. večere. Kako sem
proga peš, kako sem drugoga Ti danes ga
apišem. Ob 10^h sem bila z Joanom pri
masi v "St. Vito", to je tista lepa cerkev
ki ima okrog in okrog "Kor". Vidila sem
že večkrat da so ljudje ki pridejo k masi
tamo gori, a znala nisem koka se pride
gori; Joan je vse v cerkvi ogledal kji bi
se moglo priti gori a nij magel dobiti zato

sva šla ven znabiti je adgnnaj obed in pes
se je mama posvečilo priti. Dopade se
mi bolj odspadaj kakor zgoraj to Ti moram
posevati, ker me je gori krasno petje prvoč
motilo. Bila sem tako na Murgca leta kot
sem Ti opisala pri masi a zamen sem slisala
tudi pridigo, laška je bila a vendar se mi
je tako dopadla do solj ker je bila samo
od leta kateri mi je izginito meni kot drugim.

Ko sem domoo prišla je bil kmalna
obed. Popoldan ob 2^h sva se napotila se vranam
na Trsat. Joan je zelo težko hodil in kašjal,
hodila sva počasi zelo, dan je bil krasen, sopan
šla sva se po stopnicah ampak okolu, mati
se znabiti na to pot spominjajo, tako zamisljena
sva šla se mene se za druge ljudi, na polu
pota naju nekdo pozdravi, slovensko pogledam

in miem se mogla bij spomniti kdo bi
to bil jecano sem ga poznala in zapet me.
Le bil je par korakov od mene ko se dobro
zovem da je to bil Vas nekdanji hlapec
"Franc". ki je potem se mi zbi pri Klovcu
služil. Da mi bil predalec bi ga bila pprašala
kaj on išče tu, kje je. Hodil je sam počasi
naprej. Prišla sva na Trsat ko je prišla
popoldnaska služba bila sva pri prvem blagoslovu
in se obrnila proti domu, nazaj grede je prišlo
dežiti in je zelo dežilo do dнес, danes prvi
dan bej. Joan sël brez vse pečeje v postelj jaz
in dekla sva povečijale in odmolile zadnjikrat
v tem letu (ne stakju) in ob 7^h zvečer sem
tudi jaz šla v postelj. Spominjala sem se
lanskega sv. pečeja bili smo bolj peseli jecano
je bila bolezen tudi v hiši in mislila sem kaj

me vse čaka v prihodnjim letu.

Ta teden pri z dekle perje pufale bilo ga je precej; danes je to delo končano in sem prav vesela ker ga je posem stanovanju vse polno. Drugi teden bom zebtala, dela vedno dovolj čeravno nij živine pri hiš^o; se to kar smo jo imeli smo odpravili popolnoma hvala Bogu. Naj Ti povem ob kratkem kaj se je zgodilo polet vesetega praznovanja novega leta. Dva prijatelja sta bila, zjutraj ob 6^h je bilo, gotovo nista bila prav tezna — eden toži da ga glava boli, drugi mu pravi ako hoče en prašek, antipirina proti glavobolu, drugi pravi daj mi ga in kakor ga spiije se zornice pod mizo, drugi ko to vidi se kaj spomni da je znabitv zamenjal stруп s zdravilom, seveda preode, vzame

se en prasček ob stropa in ga sam poobje
 govine se se on meto. L'al mu je bilo
 za prijateljia da je tako neprevidno koncal
 njegovo zivljenje zato je se svoje. Eden
 je bil star 27, drugi 29 let.

Uscililo me je citavsi, da si vedela prazno,
 vala prvi in drugi vecer sveti; pri nas oba
 zelo zalostna. Tako je pristo pri nas da
 ti se morem povedati. Milene prij, in ko
 so bili mati ti je bilo bolj zivahno jecano
 smo pacsi, "duett" napregle vendar je bilo
 bolj. Naj daj ze leta, da bo tvoj popolnoma
 prost kaslja; na Norvega leta je zelo kasjal sedaj
 je bolj. Cituala pisem od kar me Milena se
 postusa in jicunjo. Vidis tako mine dan za
 dnevom. Kato je vedno tako pametna ali dhojja
 kot so jo mati pustili, da zna pisati
 gotovo bi ze mati primo dobili at nje.
 Pohibi mi vse paschno ljubi Tebe
 Traja Joan in Ivanka

Reka, dne 5. 1. 1900
 Proo pisimo o tem letu.